

## Que torna Antònia Font

«Si he estat poc menys de deu anys reivindicant que tornessin els mallorquins no era ?només? per una qüestió romàntica»



Antònia Font, en una imatge d'arxiu | ND

**He fet egosurfing.** Això de buscar coses sobre mi mateixa a Internet. Ho faig poc, però potser una mica més sovint del que estic disposada a admetre públicament. L'altre dia no recordo si era el Robot Eficient de Twitter o el compte d'Antònia Font cada dia que va piular un dels meus versos preferits del grup, el que es troba a la cançó *Tots es motors* i diu: ?Mos sexuàvem, mos gastronomíem?. El meu impuls quan vaig llegir el vers en qüestió va ser el de citar el tuit dient que ?mos gastronomíem? probablement, és el millor que s'ha escrit en la nostra llengua. Mos gastronomíem. És que és boníssim. Vaig fer *egosurfing* perquè vaig sospitar que era una cosa que ja havia dit en alguna ocasió, i efectivament. Cosa que vol dir que memòria no en tinc gaire però coherència, molta. Vaig aprofitar per comprovar que un pensament recurrent que he tingut tots els estius des del 2013 és ?que torni Antònia Font?.

**Si he estat poc menys de deu anys reivindicant que tornessin els mallorquins no era - només- per una qüestió romàntica.** És clar que enyoro i recordo amb tendresa els estius de tres mesos al poble amb la família, però tots sabem de sobres que el retorn d'Antònia Font no ens eliminarà les responsabilitats adultes ni ens donarà dos mesos i mig més de vacances caniculars. L'hi va dir Guillem Gisbert a Eva Piquer en una entrevista molt celebrada: ?Possiblement aquesta gent no enyora les cançons de Manel amb l'ukelele, enyoren el seu 2008 o 2009, i em sap molt greu, però jo això no els ho puc retornar, aquest poder no el tinc?. Amb Antònia Font passa el mateix. Pau Debon i companyia no ens podran tornar mai tots els records que vam viure fa nou anys. No és per això que tenia tantes ganes que tornessin. És important que Antònia Font bellugui perquè la qualitat literària de les seves cançons eleva el llistó i un llistó alt sempre és garantia de qualitat també per aquells amb qui competeixen. Tenir plomes sofisticades com la de Joan Miquel Oliver en actiu és important.

**No crec que els meus precis reiterats hi hagin tingut alguna cosa a veure, però ha tornat**

Antònia Font. Ho va fer al març amb disc nou i ho farà aquest dissabte al Fòrum, en un primer concert després de tants anys al Primavera Sound. Gros, això. Serà interessant veure quina mena de perfil sociològic hi haurà entre el públic. En un festival com aquest, on un nombre notable dels assistents són turistes i *expats*, actuar en català ja per si sol és una proesa i fer-ho amb accent mallorquí, encara més.

**Parlava l'altre dia amb un amic de Mallorca** i em deia que molts dels grups que surten de les Illes Balears comencen la seva carrera tocant, sobretot, en hotels. Perquè és on més demanda hi ha de música en directe. Té tot el sentit del món. Però als hotels de Mallorca, de la mateixa manera que passa al Primavera Sound, la majoria de clients són turistes sobretot de l'estranger. Tindria certa lògica pensar que si formes un grup i els primers llocs on et sortiran *bolos* seran hotels, vulguis oferir una proposta musical que s'assembli al que ofereix el mercat anglosaxó. De fet, seria una lògica semblant a la del catalanoparlant que assumeix que si crea contingut en castellà arribarà a més gent. I precisament per això, en un lloc on el turisme influeix molt en l'escena musical, mantenir després de tants anys una proposta genuïnament autòctona és un acte de resistència romàntica però també política. Jo no sé si Antònia Font ha hagut de tocar en gaire hotels abans d'actuar en un dels escenaris del Primavera Sound, però de debò que espero que dissabte, al públic, hi hagi *un montón de gentes*.